

det for dem tilbage end blindtthen at sælge deres Varer til de faste Handlende, og den Brits, som Speculanthandlerne da kunne vente, er jo vel ikke den høieste. Det ligger jo i Sagens Natur, at de faste Handlende ville pleie deres egen Interesse og ikke soutenere saadanne Folk, der staae i Concurrence til dem. Dertil kommer, at Speculanthandelen er i en meget høi Grad aftagen, nemlig, som det af det i den nedsatte Commission dissen- tierende Medlem blev opgivet til, fra $\frac{1}{8}$ til $\frac{1}{11}$ i Forhold til den faste Handel. Men, foruden denne Reduction af Speculanthandlernes Virksomhed, maatte man jo ogsaa tage Hensyn til, at de faste Handlende meget have lagt an paa, hvad der jo maatte være i deres egen Interesse, at drive Speculanthandel, det vil sige fast Handel fra deres Etablissementer ved at udsende mindre Skibe til fjernere liggende Steder, for der deels at finde Affætning for deres Varer, og deels at indkjøbe Landets Producter. Det er jo en Fordeel, som den, der eier et mindre Fartøi og dermed tyer til Island for at realisere sine Varer, ikke har. Endelig kommer endnu det Punct eller bør dog komme i Betragtning, at en Deel af Speculanthandlerne, der ere i Besiddelse af de mindre Skibe, tillige drive Fiskeri. Naar de skulle gaae paa Fiskeri med Skibe paa 15, 16, 18 til 20 Tønder under Island, saa medtage de, for at indvinde den Afgift, som de have at svare for Søpas og dække de andre Udgifter, og kort sagt, for at forøge deres Fortjeneste, ogsaa Varer, f. Ex. haardibagt Brød, Brændevin og flere saadanne Artikler, som Islænderne trænge til, og disse maae de realisere derovre. Enhver, der er bekendt med de locale Forhold paa Island, har erkjendt, at det er forbundet med Risiko saaledes at løbe an paa, om saadanne Varer, som Speculanthandlerne medbringe, kunne realiseres derovre eller ikke. Men ogsaa i en anden Henseende er det forbundet med Risiko; thi de maae, hvis de agte bestandigt at handle deroppe, give en meget udstrakt Credit, saa at deres Stilling i Grunden, naar man tillige tager de dem paaliggende Byrder i Betragtning, er endnu værre og vanffeligere end de faste Handlendes. Det er den Mening, jeg efter de Dplys-

ninger, jeg har indhentet, har faaet, og det er derfor, at jeg som Minoritet har tilladt mig at indstille, at der aldeles ingen Afgift i saa Henseende maatte finde Sted for de mindre Handlende, der handle fra Skibene, nemlig Speculanthandlerne. Desuden maa jeg endnu tilføie en Grund, som jeg glemte at anføre. Det er nemlig den Omstændighed, at de faste Handlende ved Speculanthandelen, den mindre Handel, de drive ved Hjælp af smaa Fartøier, som de sende til andre Etablissementer, som de have i fjernere liggende Havne, ere aldeles fritagne for denne Afgift af 3 Rd. pr. Commercelast. Der er saaledes, efter min Formening, et vist Misforhold tilstede, og det vil vedblive at være tilstede, naar man bebyrder Speculanthandelen i saa høi en Grad, som det ved Regjeringsudkastet er tilfattet, ligesom jeg ogsaa troer, at man, ved at gaae ind derpaa, vilde aldeles tilintetgjøre den Speculanthandel, som Islænderne i saa høi en Grad sætte Pris paa, og uden hvilkfen de ikke troe at kunne faae Varerne saa billigt, som det hidtil har været Tilfældet. Der er af et Medlem af Commissionen gjort et Forslag, som jeg ikke kan nægte tiltalte mig meget, og som jeg troer var det ene Rigtige, naar Forholdene vare noget anderledes paa Island, end de for Tiden ere. Dette Medlem havde nemlig foreslaet, at det ikke skulde tillades Noget, som drev Speculanthandel, at søge op til Island. Det er vistnok i sin Orden, naar man vil tænke sig en fast Handelstilstand tilstede, at der da ingen Smaas eller Bihandel maa finde Sted; men dette lader sig ikke gjøre paa Island; thi der ere Forholdene noget anderledes, og det er Noget, som Regjeringen, og navnlig den forrige Indenrigsminister, i sit Lovforslag selv erkjendte, at han vilde intet Forbud for Speculanthandelen, hvorimod man nu efter nøiere Overveielse, som jeg ogsaa har tilladt mig at anføre, rigtignok finder, at, skjøndt der vistnok er mange og vægtige Grunde, der kunne tale ligesaavel for som imod det, er der dog alligevel overveiende Grunde mod at paalægge denne Afgift, og saaledes i Islands Interesse aldeles respectere, hvad Lagthinget i sin Tid havde vedtaget.

Der er i Regjeringens Forslag anført i